

MARIAN GAŁOŚZ

* 5 VII 1932, Dąbrowica

† 26 VII 2018, Warszawa

Wspomnienie o moim Ojcu¹

Okres beztróskiego dzieciństwa był w życiu mojego Taty, Mariana Gałosza, bardzo krótki. Kiedy miał zaledwie 8 lat, wraz z matką i czworgiem starszego rodzeństwa (Stanisławem, Janiną, Heleną i Zdzisławem) został wywieziony do Kazachstanu. Wywózka miała miejsce wiosną 1940 roku, mniej więcej w tym samym czasie ojciec Mariana, Jan Gałośz, został zamordowany przez NKWD. Tato przeżył jako dziecko całą gehennę zsyłki: koszmar transportu w bydlęcych wagonach, straszliwy głód, zimno i nędzę. Rzadko wspominał tamten okres, bo było to zbyt bolesne. Jego rodzina przetrwała dzięki zaradności matki i temu, że starsze rodzeństwo wykonywało niewolniczą pracę w kolchozie. W nocy zbierali z pola zgniłe ziemniaki i resztki zboża, za co groziła kara śmierci, a mama gotowała z tego zupę. Marian był zbyt mały do prac

¹ Istotne informacje do rysu biograficznego Profesora Mariana Gałosza zgromadziła jego Córka, Pani Emilia Gałośz-Suscka, której bardzo dziękuję za włączenie się do projektu „Schola mea. In memoriam” i za udostępnienie zdjęć z archiwum prywatnego zamieszczonych w *Aneksie fotograficznym*.

polowych, dlatego zajmował się pilnowaniem koni. Każda zima przez 6 lat pobytu w Kazachstanie była spotkaniem ze śmiercią z głodu. Umierali sąsiedzi, znajomi. Tato wspominał, że przez wiele zimowych tygodni był zbyt słaby, żeby podnieść się i stanąć na nogach o własnych siłach. Po wojnie rodzina wyruszyła w podróż powrotną do Polski. W oczekiwaniu na pociąg koczowali na dworcu w pobliskim miasteczku i tam matka, Wiktoria Gałosz, zachorowała i znalazła się w szpitalu. Wtedy 14-letni Marian, nauczył się robić kubki z łusek po nabojach artyleryjskich, dorabiał do nich ucha z drutu i sprzedawał na targu, dzięki czemu on i rodzeństwo mieli co jeść przez miesiąc oczekiwania na powrót matki.

Do Polski wrócili w 1946 i zostali osiedleni w PGR Motarzewo na Ziemiach Odzyskanych². Tato miał wtedy 14 lat i koniecznie pragnął się kształcić, w czym bardzo wspierała go rodzina. W ciągu 3 lat zaliczył 7-letnią szkołę podstawową, którą ukończył w roku 1949. Następnie podjął naukę w Liceum Pedagogicznym w Złotowie. Liceum ukończył z wyróżnieniem, po czym rozpoczął studia na Wydziale Matematyki WSP w Gdańsku, gdzie uzyskał dyplom magistra w roku 1957. W tym też roku rozpoczął pracę w Szkole Oficerskiej Milicji Obywatelskiej (SOMO) w Szczytnie w ramach Kursów Dokształcania Oficerów, pracował także przejściowo jako nauczyciel matematyki w Liceum Ogólnokształcącym dla Pracujących. Jednak na stałe związał się zawodowo z ówczesną Szkołą Oficerską Milicji Obywatelskiej. To tam pracował niemal do emerytury, zaczynając jako wykładowca logiki, przechodząc kolejne stopnie awansu, aż do stopnia pułkownika i stanowiska zastępcy komendanta Wyższej Szkoły Oficerskiej.

W czasie studiów w Gdańsku Tato poznał moją mamę, Janinę, z domu Klein. Po studiach nie było im łatwo znaleźć pracę dla dwojga matematyków w jednym miejscu, udało się to właśnie w Szczytnie, tutaj się pobrali 13 stycznia 1958.

Wielką pasją Taty było wędkowanie, wiele wczesnych poranków spędzał na łódce na którymś z jezior w pobliżu Szczytna, z tych wypraw przywoził świeże szczupaki i okonie, które potem sam czyścił i przyrządzał. Zabierał mnie czasem ze sobą na ryby i chociaż pomstowałam wtedy, że muszę wstać o 4 rano, teraz jestem mu wdzięczna za te ciche poranki, wschody słońca nad jeziorem. Tato chętnie (i dobrze) grywał w brydża, weekendowe wieczory upływały najczęściej na spotkaniach brydżowych. Uwielbiał spacerować po lesie, chodziliśmy na wędrowniki całą rodziną w każdą niedzielę, przez wiele lat życia w Szczytnie. Latem najczęściej jeździliśmy do ośrodka wczasowego WSO nad jeziorem Wałpusz albo nad morze. Jesienią i zimą Tato chętnie wyjeżdżał do Zakopanego.

Małżeństwo z moją Mamą przetrwało do połowy lat 80. XX w. 21 listopada 1987 Tato zawarł w Warszawie drugi związek małżeński, z Grażyną, z domu Kawalską (primo voto Wojtowicz). Przeniósł się do Warszawy i tam spędził lata emerytury.

² Motarzewo (niem. *Wallbruch*) to niewielka wieś w Polsce położona obecnie w województwie zachodniopomorskim, w powiecie drawskim, w gminie Czaplinek nad rzeką Dobrzycą.

Zmarł w Warszawie 26 lipca 2018 i został pochowany na Cmentarzu Wawrzyszewskim w grobowcu rodziny Kawalskich.

Tato był człowiekiem wielkiej dobroci, życzliwym, a przy tym szanującym pryncypia, odpowiedzialnym za to, co robi i mówi, o wysokiej kulturze. Jeden z jego byłych współpracowników powiedział: „Z żalem zauważam, że tacy ludzie jak on, to gatunek wymierający”.

Pomimo cierpień w dzieciństwie i pomimo choroby serca pod koniec życia, Tato potrafił czerpać radość z prostych rzeczy, wiem też, że doświadczył w życiu wielu dobrych chwil, bo potrafił kochać i był kochany.

Uzupełnienia na podstawie archiwaliów szczycieńskiego Liceum Ogólnokształcącego i źródeł własnych

Marian Gałosz urodził się we wtorek 5 lipca 1932 roku w miejscowości o nazwie Dąbrowica³, w gminie Dąbrowica, w powiecie sarneńskim, w województwie wołyńskim na terytorium II RP. Był najmłodszym dzieckiem w rodzinie Państwa Gałoszów. Jego ojciec to Jan Gałosz (2 VIII 1897 – 13 IV 1940), a matka – urodzona w Nasutowie k. Lublina – Wiktoria Gałosz z d. Królik (14 XII 1893 – 24 XI 1956). Związek małżeński Jan i Wiktoria Gałoszowie zawarli w 1921 roku w lubelskiej Parafii św. Michała Archanioła⁴.

Według ustaleń Emilii Gałosz-Suszki Jan Gałosz przyszedł na świat we wsi o nazwie Porąbka k. Bielska-Białej (obecnie należącej do województwa śląskiego, powiatu bielskiego, gminy Porąbka), natomiast w księdze cmentarnej obozu w Miednoje – w Czańcu. Czaniec to także wieś w Polsce, położona w województwie śląskim, w powiecie bielskim, w gminie Porąbka, nad rzeką Sołą, u podnóża Beskidu Andrychowskiego. Obie miejscowości leżą od siebie w odległości ok. 5 km.

Jan Gałosz był synem Jana i Marianny Gałoszów z Fabiów. Jan Gałosz, ojciec Mariana, od 7 października 1914 roku służył w Legionach Polskich. Po internowaniu znalazł się następnie w PKP. W Wojsku Polskim – od 4 listopada 1918 do 14 czerwca 1921. Brał udział w obronie Lwowa w 1920 roku. Otrzymał Krzyż Niepodległości. Po demobilizacji 16 lipca 1923 wstąpił do Policji Państwowej. Początkowo pełnił służbę w Lublinie, potem został przeniesiony do województwa wołyńskiego i powiatu sarneńskiego. Na posterunku w Rafałowce – od 1926 do 1928, a od 1932 – w Dąbrowicy. II wojna światowa zastał go na posterunku w Mielnicy, w powiecie kowelskim. Na stopień starszego posterunkowego został mianowany 16 lipca 1928.

³ Na mapie administracyjnej II RP są cztery odniesienia do nazwy Dąbrowica w gminie Dąbrowica, w powiecie sarneńskim, w województwie wołyńskim: miasteczko, wieś, stacja kolejowa i cegielnia. Biorąc pod uwagę fakt, że ojciec Mariana Gałosza był funkcjonariuszem Policji Państwowej w grę wchodzi miasteczko lub wieś.

⁴ Zob. Archiwum Archidiecezjalne w Lublinie.

Na początku II wojny światowej Jan Gałosz został aresztowany przez NKWD i wywieziony do obozu sowieckiego w Ostaszkowie. Według zapisu na tablicy inskrypcyjnej na mogile na cmentarzu komunalnym w Machlinach, zginął on w obozie w Katyniu 1 stycznia 1940 roku, a według informacji uzyskanej od Pani Emilii Gałosz-Suszki – w Miednoje 13 kwietnia 1940. Z *Księgi Cmentarnej Polskiego Cmentarza Wojennego* w Miednoje⁵ wynika niezbicie, że Jan Gałosz był więziony w Ostaszkowie, a rozstrzelany w Kalininie 13 kwietnia 1940 i pochowany na cmentarzu w Miednoje. Marian Gałosz widział na własne oczy nazwisko swego ojca na sowieckiej liście dyspozycyjnej z 9 kwietnia 1940 roku, tj. na wykazie osób skazanych na rozstrzelanie. Jan Gałosz figurował pod numerem 83 na liście 020/2 i egzekucji na tych funkcjonariuszach dokonano 13 kwietnia 1940. O tych szczegółach rodzina Jana Gałosza nie wiedziała do czasu odtajnienia stalinowskich dokumentów.

St. post. Jan Gałosz był czterokrotnie odznaczany. Posiadał: Odznakę Krzyż Niepodległości, Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918–1921, Medal Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości i Brązowy Medal za Długoletnią Służbę. Matka Mariana Gałosza zmarła w Miłkowie (gmina Czaplinek, powiat drawski, województwo zachodniopomorskie) i została pochowana na cmentarzu komunalnym w Machlinach⁶.

Marian Gałosz był szóstym dzieckiem w rodzinie Państwa Gałoszów. Miał starsze rodzeństwo: trzy siostry i dwóch braci: Stanisława Królika (31 I 1921 – 29 IX 2010)⁷, Natalię (16 VII 1923 – 1935), Janinę (24 II 1926 – 3 I 2012; po mężu Mazur⁸), Helenę (1 III 1927 – 14 IV 2012; po mężu Radczyc⁹) i Zdzisława (2 XI 1928 – 3 IX 2008¹⁰).

Sowieci po zabraniu Jana Gałosza do ZSRR wywieźli jego rodzinę do Kazachstanu. Powrócili stamtąd w 1947 roku w ramach repatriacji. Z powodu niedożywienia Marian Gałosz był drobny i zauważalnie niższy od rówieśników. Bardzo chciał się uczyć i dzięki wytrwałości oraz zdolnościom w ciągu 3 lat ukończył kurs 7-letniej publicznej szkoły powszechnej. Ostatnie 2 klasy (szóstą i siódmą) zaliczył w roku szkolnym 1948/1949 w Szkole Podstawowej dla Dorosłych w Wałczu. Mieszkał tam na stacji, za którą płacił prowiantem: mąką, marmoladą, smalcem, ziemniakami. Co tydzień, przez cały rok, woził żywność 25 km starym niemieckim rowerem. Po

⁵ Miednoje. *Księga Cmentarna Polskiego Cmentarza Wojennego*. Tom I., A–Ł. Warszawa: Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, s. 199; https://katyn.miejscapamieci.gov.pl/media/download_gallery/Ksiega_Cmentarna_Miednoje_Tom1.pdf (7 I 2025).

⁶ Jest to grobowiec rodzinny. Razem z Wiktorią Gałosz spoczywają w nim symbolicznie m.in. jej syn Stanisław Królik (1921–2010) oraz mąż Jan Gałosz (kwatery B, rząd IX, numer grobu 2). Stanisław Królik zmarł w Bracknell pod Londynem i tam jest pochowany. Z zesłania w Kazachstanie wydostał się razem z armią gen. Władysława Andresa.

⁷ Stanisław Królik urodził się przed zawarciem związku małżeńskiego przez Wiktorię i Jana Gałoszów.

⁸ Janina Mazur zmarła w Koszalinie i jest pochowana na cmentarzu komunalnym (kwatery P-32, rząd 11, numer grobu 13).

⁹ Helena Radczyc jest pochowana na cmentarzu komunalnym w Machlinach obok swych rodziców (kwatery B, rząd IX, numer grobu 1).

¹⁰ Zdzisław Gałosz jest również pochowany na cmentarzu komunalnym w Machlinach (kwatery B, rząd X. numer grobu 17).

szkole podstawowej wstąpił do Liceum Pedagogicznego w Złotowie, które ukończył z wyróżnieniem i jako jedyny absolwent uniknął nakazu pracy, dzięki czemu mógł podjąć studia wyższe. Wybrał matematykę na Wydziale Matematyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku. Studiował w latach 1954–1957.

Rok wcześniej, w 1953, studia na Wydziale Matematyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku rozpoczęła Janina Klein (1935–2023). Na studiach poznała swego przyszłego męża, Mariana Gałosza, kolegę z roku. Po studiach magisterskich, ukończonych w 1957, razem szukali zatrudnienia w jednej miejscowości i mieli szczęście otrzymać pracę w Szczytnie, w Liceum Ogólnokształcącym dla Pracujących nr 2 przy Szkole Oficerskiej MO. W Szczytnie Janina Klein i Marian Gałosz pobrali się w poniedziałek 13 stycznia 1958, a 24 sierpnia 1959 przyszła na świat ich jedyna córka, Emilia¹¹. Państwo Gałoszowie mieszkali początkowo w bloku przy ulicy Karola Świerczewskiego 29, 30, 35 (obecnie al. Marszałka Józefa Piłsudskiego), potem – Jerzego Lanca 4.

Profesor Marian Gałosz związał ostatecznie swe losy nie ze szkolnictwem cywilnym, lecz resortowym, z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych. W służbie doczekał się stopnia pułkownika Milicji Obywatelskiej. W okresie od 1 września 1957 do 1 października 1989 służył w MO. Od 15 lutego 1980 pełnił funkcję zastępcy komendanta ds. polityczno-wychowawczych Wyższej Szkoły Oficerskiej im. Franciszka Józwiaka-Witolda w Szczytnie. Od 1 października 1989 do 15 marca 1990 był na etacie Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie. Między 14 stycznia 1984 a 20 grudnia 1985 wchodził w skład Prezydium Wojewódzkiej Kontroli Partyjnej KWO w Olsztynie¹². Do PZPR należał od 1953 roku.

W jego biografii jest jednak kilka okresów dydaktycznych, gdy uczył matematyki w Liceum Ogólnokształcącym dla Pracujących w Szczytnie. Było to w czasie, gdy w latach 1953–1962 Szkołą kierowała nauczycielka historii Zofia Śnieżko-Błocka (1907–1969), a także później, gdy placówką od 1962 do 1973 zarządzał nauczyciel chemii Albin Budzyński (1913–1984).

W archiwum szczycieńskiego LO zachowało się kilka dokumentów związanych z pracą Mariana Gałosza jako nauczyciela kontraktowego matematyki. Są to – w porządku chronologicznym – następujące materiały:

- 1) Umowa o pracę zawarta z Marianem Gałoszem jako nauczycielem matematyki w LO dla Pracujących przez Zofię Śnieżko-Błocką na okres od 1 września 1957 do 31 grudnia 1957.

¹¹ Emilia Gałosz-Suscka uczęszczała do klasy I-IVa o profilu matematyczno-fizycznym i jest absolwentką szczycieńskiego Liceum Ogólnokształcącego (rocznik 1978). Jej wychowawczynią była Profesor Lidia Szyposz (1944–2023).

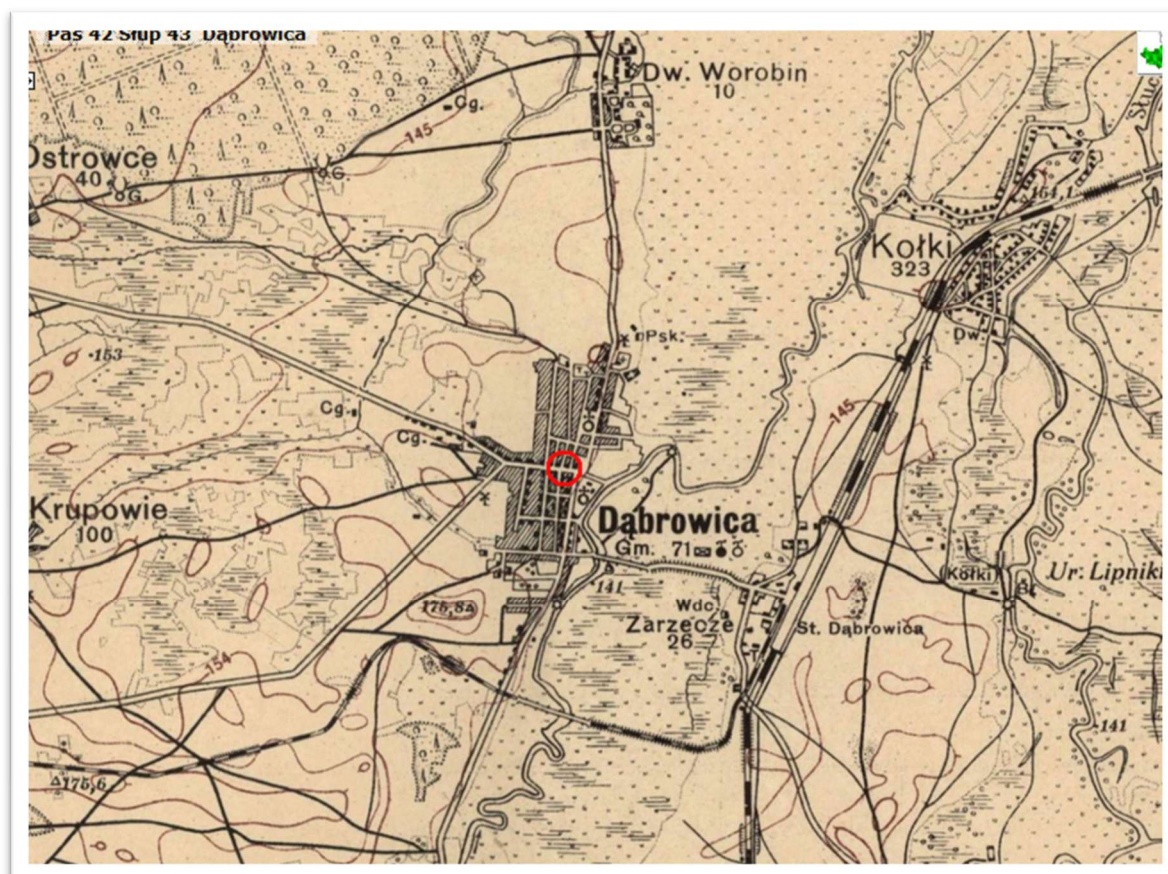
¹² Źródło: <https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/46739>; <https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/77779> (21 V 2024).

- 2) Umowa o pracę zawarta z Marianem Gałoszem jako nauczycielem matematyki w LO dla Pracujących przez Zofię Śnieżko-Błocką na okres od 1 stycznia 1958 do 31 sierpnia 1958.
- 3) Umowa o pracę zawarta z Marianem Gałoszem jako nauczycielem matematyki w LO dla Pracujących przez dyrektora placówki na okres od 1 października 1959 do 31 sierpnia 1960.
- 4) Pismo kierownika Oddziału Kuratorium Okręgu Szkolnego w Olsztynie z 22 października 1959 (sygn. KS VII-9a/408/59), w którym informuje się Mariana Gałosza o zatwierdzeniu umowy o pracę dopiero po dostarczeniu „odpisu dyplomu ukończenia wyższych studiów i zaświadczenia stwierdzającego staż pracy pedagogicznej w/w”.
- 5) Umowa o pracę zawarta z Marianem Gałoszem jako nauczycielem matematyki w LO dla Pracujących przez Zofię Śnieżko-Błocką na okres od 1 lutego 1960 do 31 lipca 1960.
- 6) „Kwestionariusz osobowy” z 30 marca 1960. Marian Gałosz podał w ankiecie m.in. błędną nazwę miejsca urodzenia jako „Dąbrowice”, wskazał na chłopskie pochodzenie oraz także na przynależność do ZMP od 1949 i do PZPR od 1954.
- 7) Umowa o pracę zawarta z Marianem Gałoszem jako nauczycielem matematyki w LO dla Pracujących przez Albina Budzyńskiego na okres od 1 września 1970 do 31 sierpnia 1971.
- 8) Zaświadczenie nr 121/70 z 16 września 1970 roku wystawione przez Szkołę Oficerską MO w Szczytnie, z którego wynika, że kpt. Marian Gałosz jest funkcjonariuszem SOMO w Szczytnie na stanowisku starszego wykładowcy od 1 września 1957.
- 9) Umowa o pracę zawarta z Marianem Gałoszem jako nauczycielem matematyki w LO dla Pracujących przez Albina Budzyńskiego na okres od 1 września 1971 do 31 sierpnia 1972.

Pan Profesor Marian Gałosz zmarł w czwartek 26 lipca 2018 roku, przeżywszy 86 lat. Został pochowany na Cmentarzu Wawrzyszewskim w grobowcu rodziny Kawalskich.

ANEKS FOTOGRAFICZNY¹³

MIEJSCE URODZENIA

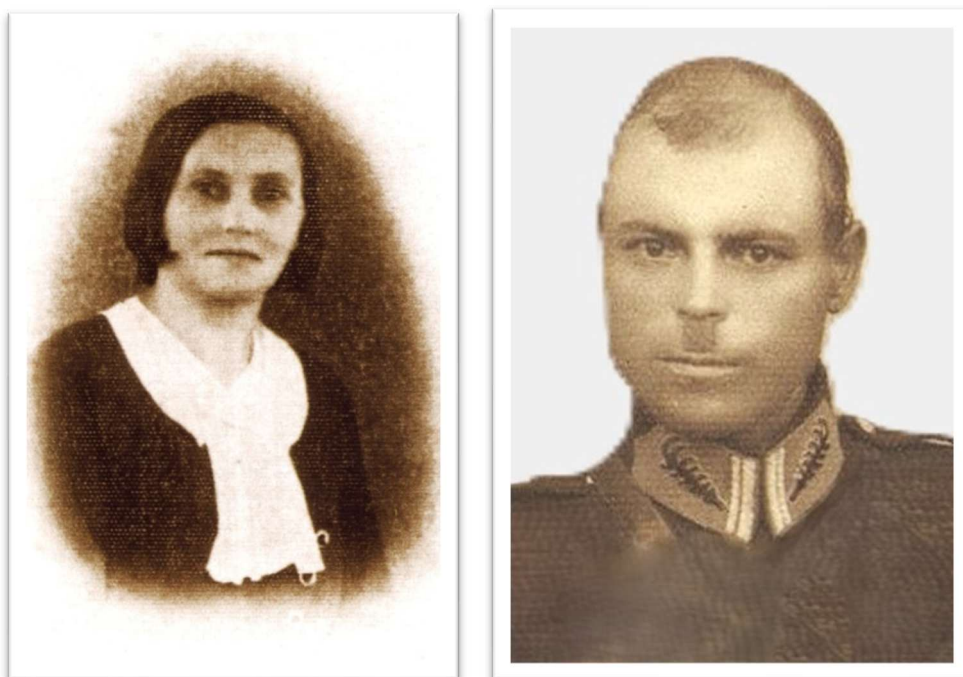

Ryc. 1. Miejsce urodzenia Mariana Gałosza na mapie II RP:
miasteczko Dąbrowica, gmina Dąbrowica, powiat sarneński, województwo wołyńskie.

Źródło: <https://www.kami.net.pl/kresy/> (3 I 2025)

¹³ Zdjęcia bez wskazanego źródła pochodzą z archiwum prywatnego Emilii Gałosz-Suszi.

RODZICE I RODZEŃSTWO

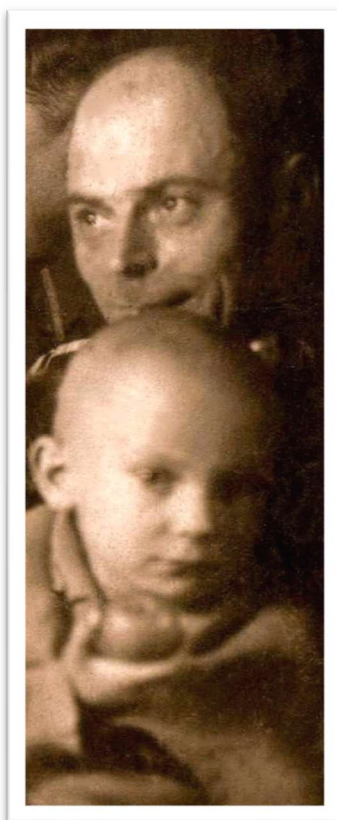
Ryc. 2. Wiktor i Jan Gałuszowie (1929).

Ryc. 3. Wiktoria i Jan Gałoszowie (lata 30. XX w.).

Ryc. 4. Rodzice – Jan i Wiktoria – oraz rodzeństwo Mariana Gałosza.
Od lewej: Janina, Helena, Stanisław Królik, Zdzisław (1929).

Ryc. 5. Jan Gałosz z synem Marianem (1933).

Ryc. 6. Jan Gałosz w mundurze policyjnym, lata 30. XX w.

Jan GAŁOSZ

s. Jana

St. post. PP Jan GAŁOSZ s. Jana i Marianny z Fabiów, ur. 2 VIII 1897 w Czańcu. Od 7 X 1914 w Legionach Polskich, internowany, następnie w PKP. W WP od 4 XI 1918 do 14 VI 1921, uczestnik obrony Lwowa. W policji od 16 VII 1923. Najpierw służbę pełnił w Lublinie, potem w woj. wołyńskim, początkowo w pow. sarnieńskim – co najmniej od 1926 do 1928 na Post. w Rafałowie, w 1932 na Post. w Dąbrowicy, we wrześniu 1939 na Post. w Mielnicy pow. kowelski. St. post. mian. 16 VII 1928. Odzn. KN, MPzaW, MDzON, BMzaDSł.

L. 020/2 (83), 1071.

Ryc. 7. Biogram Jana Gałosza s. Jana w zbiorach Muzeum Wojska Polskiego.

Źródło: <http://ksiegicmentarne.muzeumkatynskie.pl/wpis/8894> (7 I 2025)

St. post. PP **Jan GAŁOSZ** s. Jana i Marianny z Fabiów, ur. 2 VIII 1897 w Czańcu. Od 7 X 1914 w Legionach Polskich, internowany, następnie w PKP. W WP od 4 XI 1918 do 14 VI 1921, uczestnik obrony Lwowa. W policji od 16 VII 1923. Najpierw służbę pełnił w Lublinie, potem w woj. wołyńskim, początkowo w pow. sarneńskim – co najmniej od 1926 do 1928 na Post. w Rafałówce, w 1932 na Post. w Dąbrowicy, we wrześniu 1939 na Post. w Mielnicy pow. kowelski. St. post. mian. 16 VII 1928. Odzn. KN, MPzaW, MDzON, BMzaDSł.

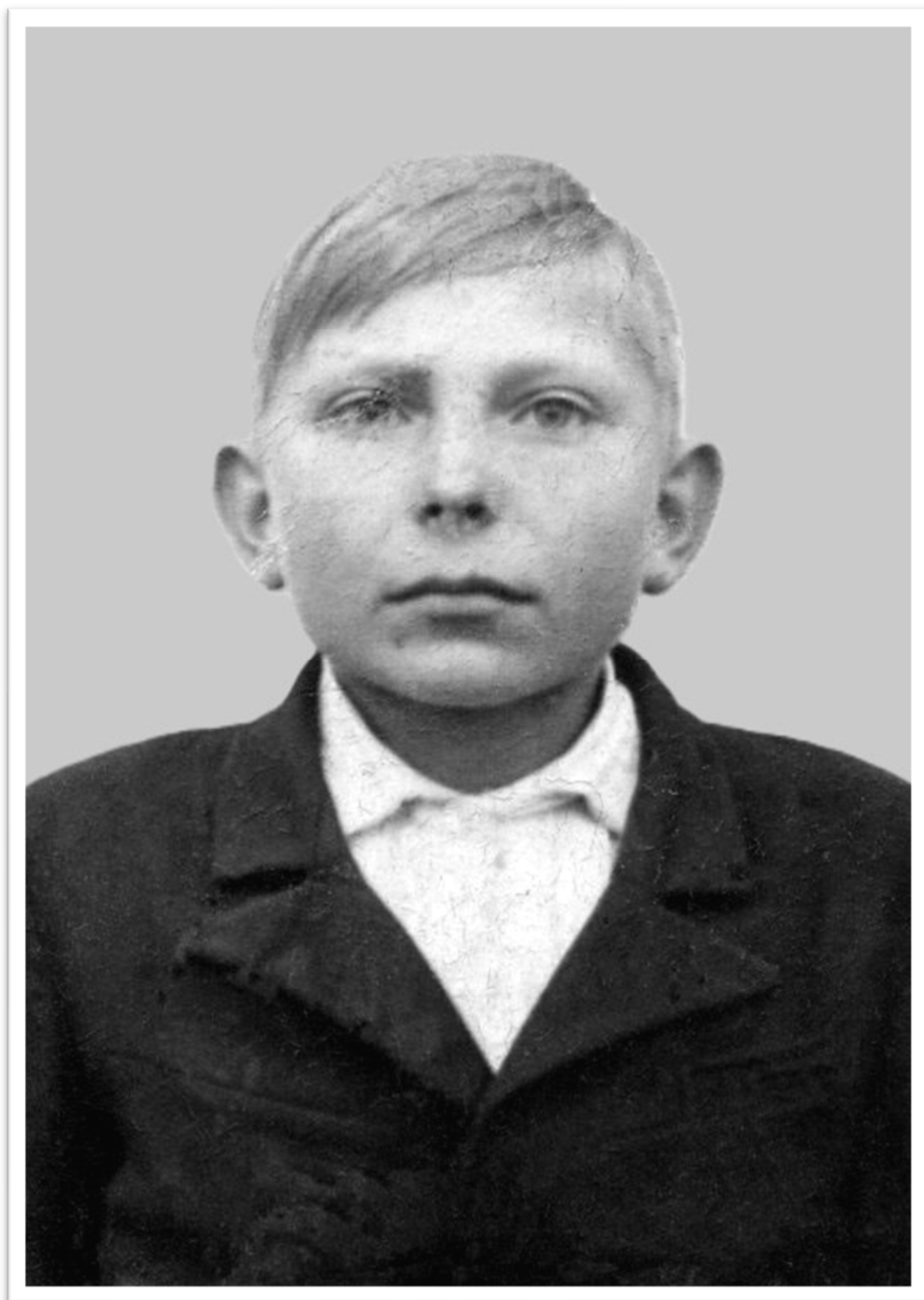
L. 020/2 (83), 1071.

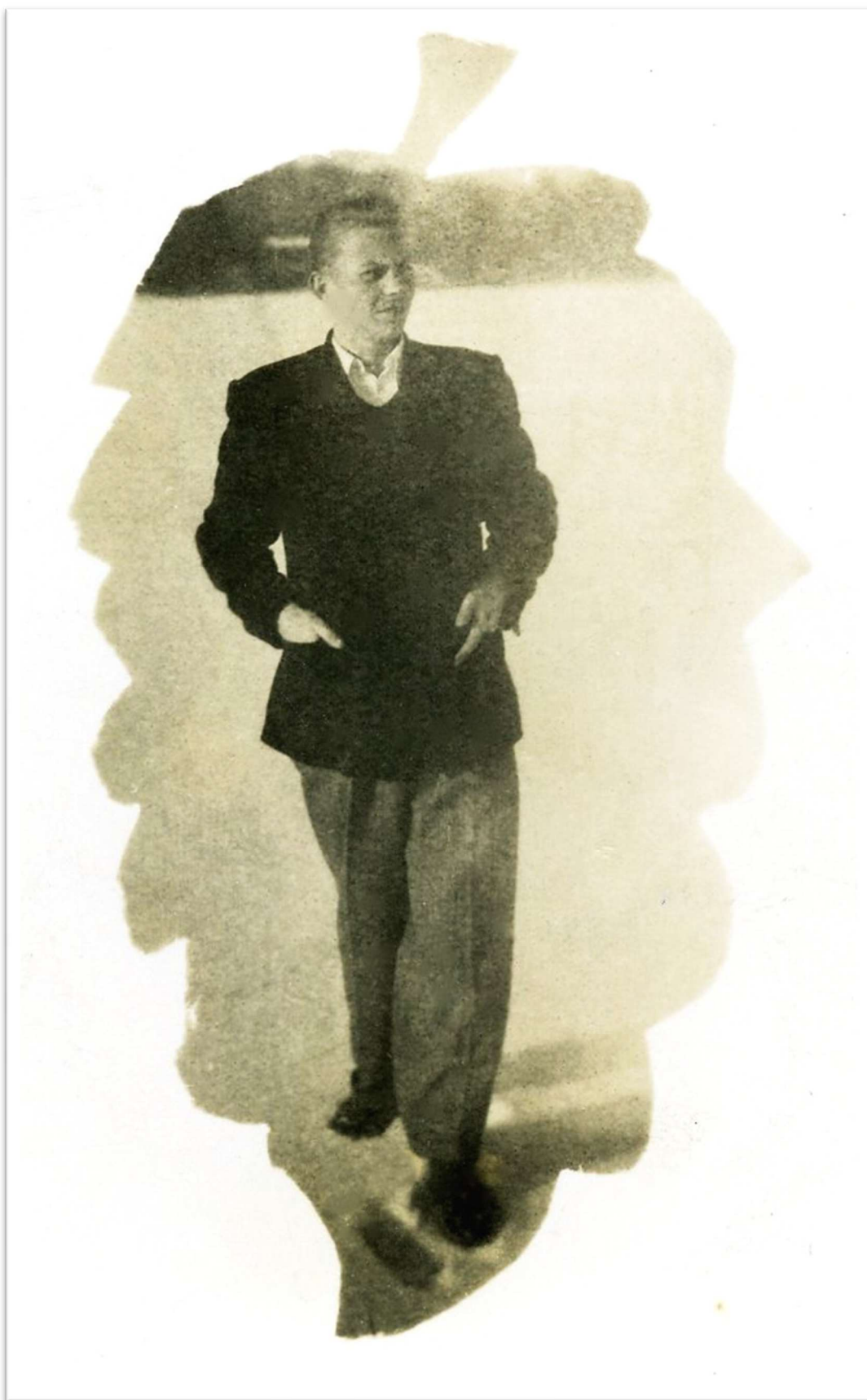
Ryc. 8. Biogram Jana Gałosza s. Jana w księdze cmentarnej z Miednoje (tom I, s. 199).

Źródło: https://katyn.miejscapamieci.gov.pl/media/download_gallery/Ksiega_Cmentarna_Miednoje_Tom1.pdf (7 I 2025)

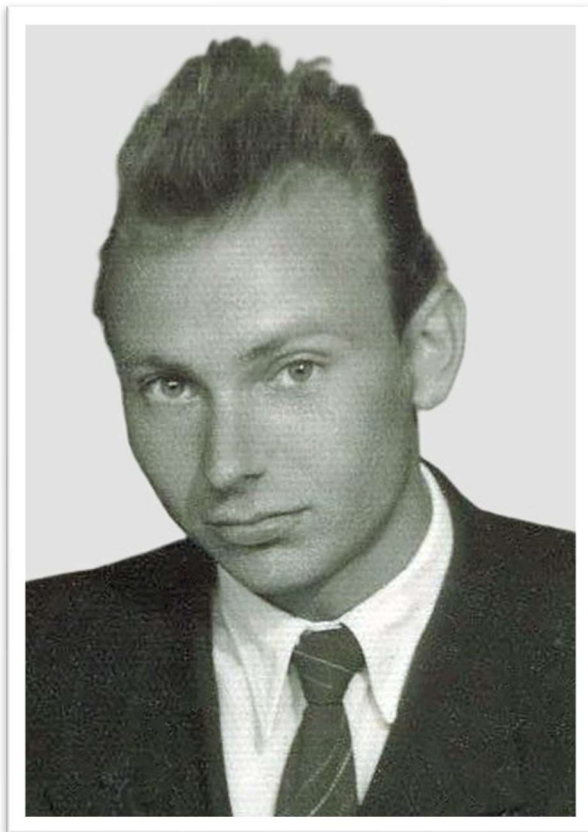
PORTRETY

Ryc. 9. Marian Gałosz wkrótce po repatriacji z Kazachstanu (1947).

Ryc. 10. Marian Galosz (1951)

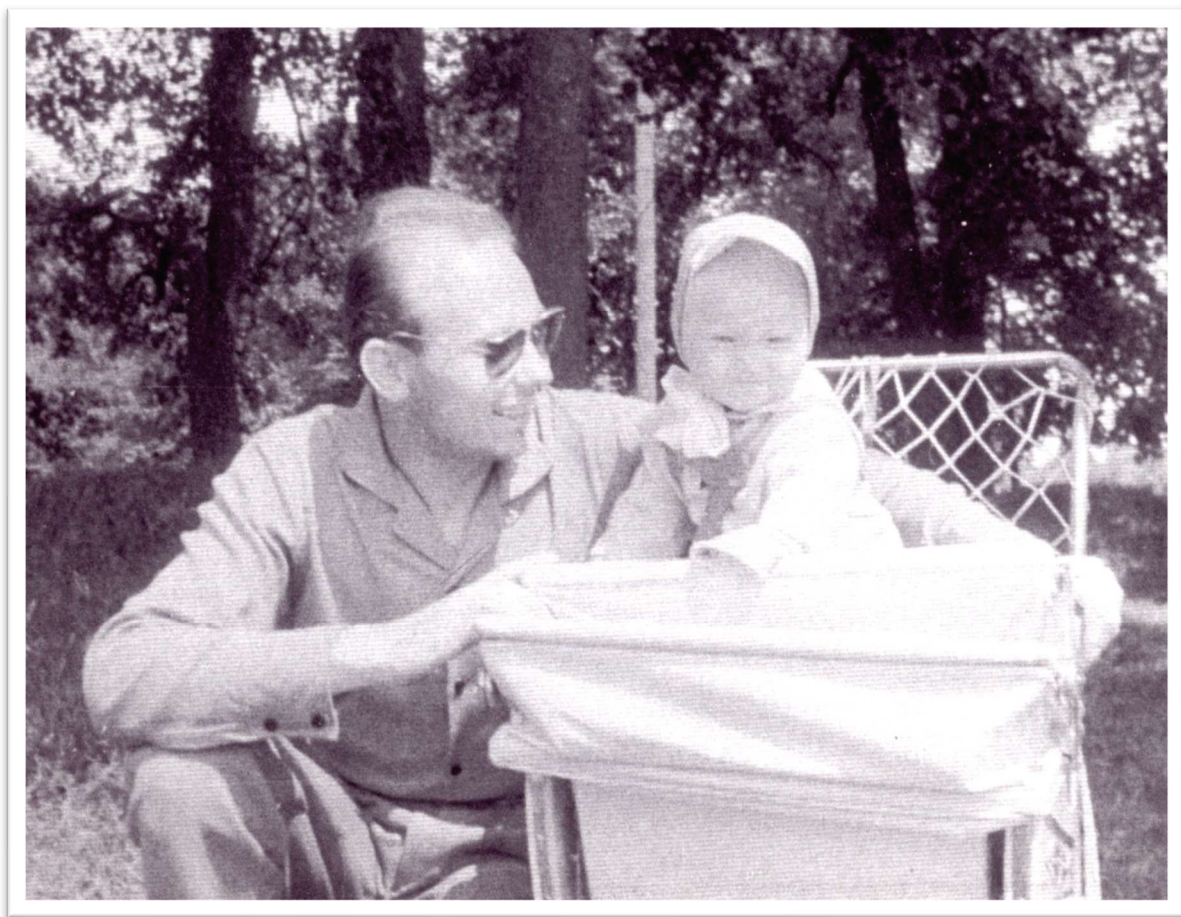

Ryc. 11. Marian Gałosz (1957).

Ryc. 12. Marian Gałosz (1980).

PRYWATNIE

Ryc. 13. Marian Gałosz z córką Emilią ((1960)).

Ryc. 14. Rodzina Państwa Gałuszów: Janina, Emilia, Marian (1968).

Ryc. 15. Janina i Marian Gałoszowie na spacerze w szczycieńskim lesie (1978).

Ryc. 16. Marian Gałosz na nartach w Zakopanem (1982).

Ryc. 17. Wędkowanie – pasja Mariana Gałosza (20 V2007).

Z ŻYCIA SZKOŁY

Ryc. 18. Zofia Bogucka (druga od lewej w górnym rzędzie) i Karol Bogucki (pierwszy z prawej w górnym rzędzie) w gronie pedagogicznym Liceum Ogólnokształcącego nr 2 przy SOMO w Szczytnie (1958).

W pierwszym rzędzie druga od lewej prof. Krystyna Ambroziak, nauczycielka matematyki w szczycieńskim LO dla Pracujących w latach 1954–1958. Po jej lewej ręce – rusycystka dr Zofia Olejniczak. Pierwszy od prawej – Marian Gałosz, druga – prof. Janina Gałosz.

Źródło: Z. Olejniczak, J. Kłóska, Wyższa Szkoła Oficerska MSW im. Gen. F. Józwiaka-Witolda. Jej historia i dzień dzisiejszy. Szczytno 1984 (bs.).

Ryc. 19. Widok na budynek szkoły, w której w latach 1946–1970 funkcjonowało m.in. Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących i w którym Profesor Marian Gałosz uczył matematyki w roku szkolnym 1959/1960. Szczytno, ul. Jana Kasprowicza 1

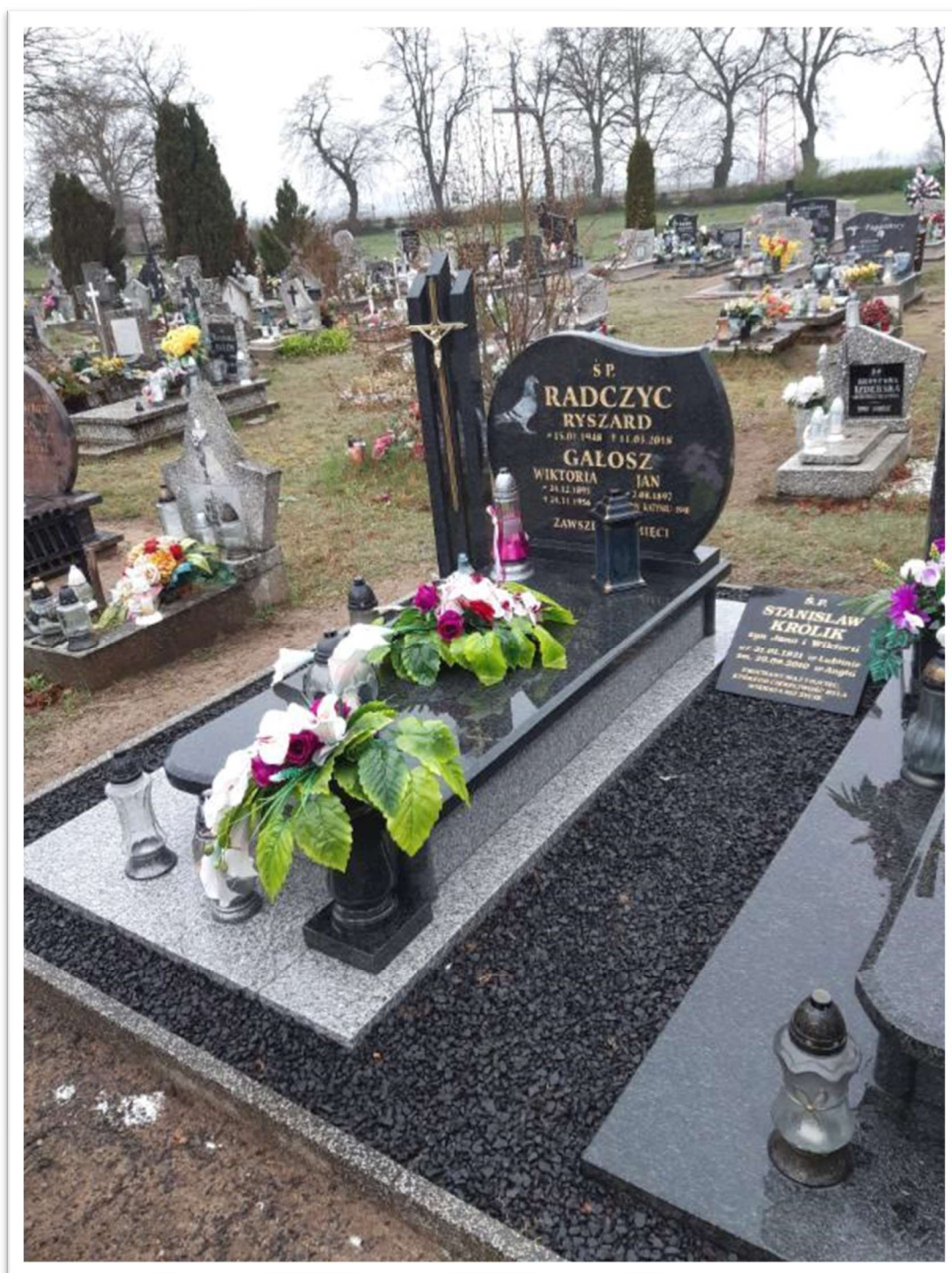
Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

Ryc. 20. Posiedzenie Rady Pedagogicznej Liceum Ogólnokształcącego da Pracujących w r. szk. 1959/1960. Zgodnie z ruchem wskazówek zegara od dołu: Jan Maciejczyk, Władysław Sondej (?), (bokiem) Albin Budzyński, Mieczysław Matelski, Zofia Śnieżko-Błocka, Leon Czerniewski, Marian Gałosz, Adolf Gałuszka, Telesfor Kocięcki, NN.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

MIEJSCE SPOCZYNKU

Ryc. 21. Grobowiec rodzinny na cmentarzu komunalnym w Machlinach.
Tu spoczywają m.in. Wiktoria i Jan Gałoszowie oraz Stanisław Królik.

Źródło: <http://www.czaplinek.systkom.pl/mapa.html?gv=4653&cm=MACHL> (3 I 2025)

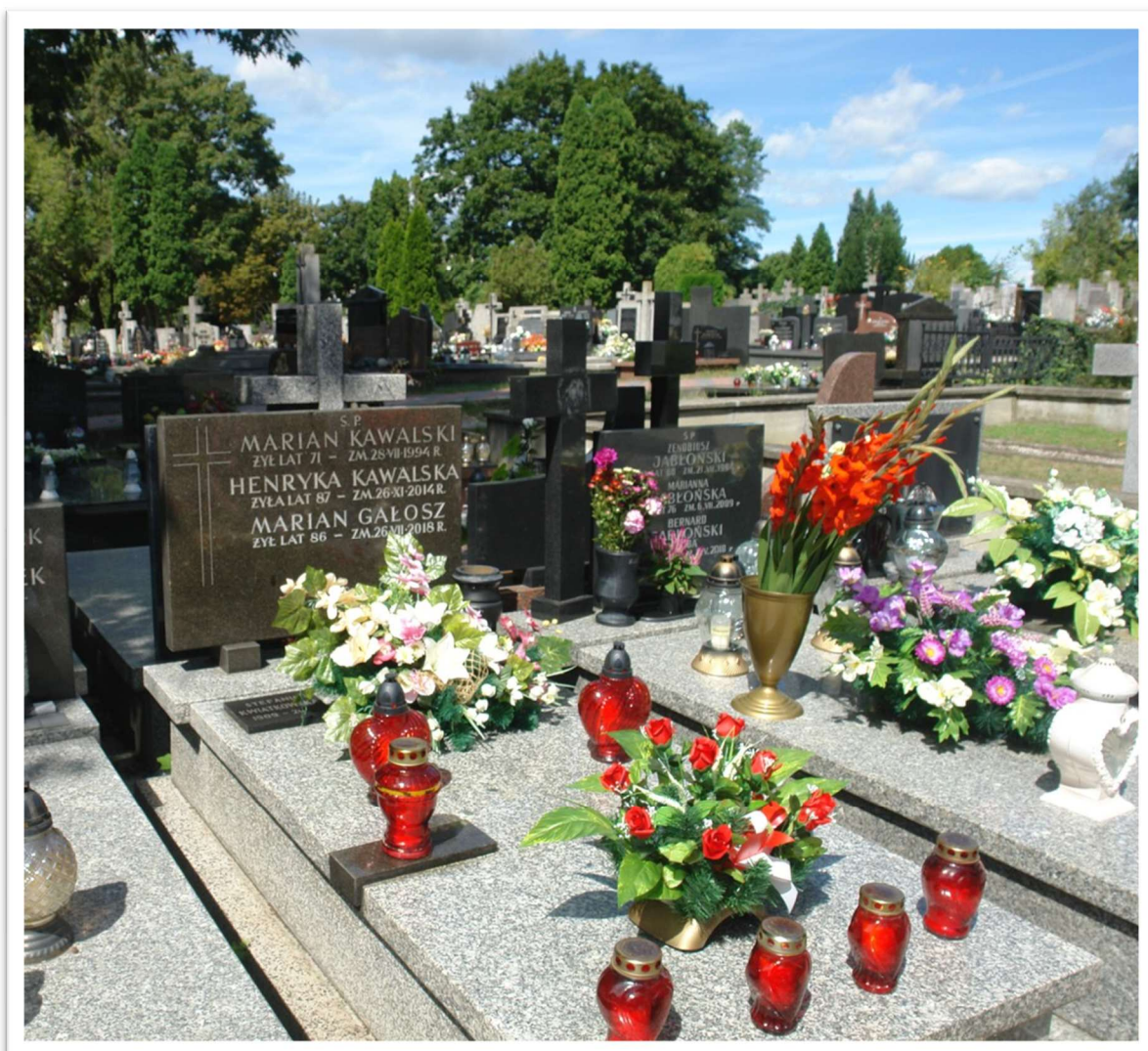
Ryc. 22. Tablica inskrypcyjna na mogile Wiktorii i Jana Gałoszów.

Źródło: <http://www.czaplinek.systkom.pl/mapa.html?gv=4653&cm=MACHL> (3 I 2025)

Ryc. 23. Tablica inskrypcyjna na mogile Stanisława Królika.

Źródło: <http://www.czaplinek.systkom.pl/mapa.html?gv=4653&cm=MACHL> (3 I 2025)

Ryc. 24. Mogiła Mariana Gałosza na Cmentarzu Wawrzyszewskim w Warszawie.

Autor fotografii: Emilia Gałosz-Suszka

Ryc. 25. Tablica inskrypcyjna na mogile Mariana Gałosza.

Autor fotografii: Emilia Gałosz-Suszka

*Tekst autoryzowała Emilia Gałosz-Suszka
Archiwalny materiał kadrowy LO zeskanowała Irena Dobryłko
Biogram napisał i całość opracował dr hab. Grzegorz Ojcewicz*